

seender. Efter dette Lovforslag kan et ordinært Valg blive et Skattevalg, og Følgen deraf vil altsaa være, at den nye Borgerrepræsentation ikke absolut er bundet ved Grundbeløbet plus $\frac{1}{5}$, og endvidere kan der afholdes saa mange Skattevalg i Valgperiodens Løb, som der maatte være Grund til at afholde. Endelig er der ogsaa den Bestemmelse, at hvis de forøgede Udgifter, som skal dækkes, skyldes Vedtagelsen af nye Love, kan, med Indenrigsministerens Samtykke, Skatteprocenten sættes op uden Skattevalg. Den nye Affattelse af § 27 synes mig derfor ganske heldig, og jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til Lovforslaget og udtale Haabet om dets hurtige Fremme, saa at det kan blive gennemført inden Valget nu i Foraaret. Jeg kan saa meget mere anbefale Forslaget, som det, saa vidt jeg ved, er Udtryk for den samlede Kommunalbestyrelses Ønske.

Endnu skal jeg kun bemærke, at det Spørgsmaal, som var rejst her i det høje Landsting for 2 Aar siden gennem en Førespørgsel til Indenrigsministeren, om det gik an at have et Underskud paa Budgettet, røres der ikke ved ved den foreslaaede Affattelse af § 27. Dersom Lovforslaget bliver vedtaget uforandret, som det nu foreligger, vil det altsaa med Hensyn til det nu af mig nævnte Spørgsmaal have sit Forblivende ved den Forstaaelse, der blev slaaet fast for 2 Aar siden, nemlig at det gaar an at have et Underskud, at Paragraffen ikke skal forstaas saaledes, at Indkomstskatten nødvendigvis skal give fuld Dækning for den Difference, der kan være mellem det samlede Udgiftsbeløb og de samlede Indtægters Beløb minus Indkomstskatten, men at det kan gaa an at have et større eller mindre Underskud, om hvis tilladelige Størrelse der altsaa maa skønnes ved hver enkelt givne Lejlighed. Jeg tror ogsaa, det er den naturligste Forstaaelse af dette Forhold og den mest praktiske Ordning. En nøjagtig Balance kan man alligevel ikke faa. Man kan faa det paa Budgettet, men saa faar man meget brudne Tal for Indkomstprocenten at regne med, og selv om man faar det paa Budgettet, er det dog ikke det samme som nøjagtig Balance paa Regnskabet.

Hey: I Tilslutning til, hvad der er blevet fremhævet af de to ærede Medlemmer, der nu har haft Ordet, skal ogsaa jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag. Selv om de Erfaringer,

der er gjorte med Hensyn til den københavnske Skattelovs § 27, kun er tre Aar gamle og altsaa ikke spænder over noget langt Tidsrum, er det dog langt nok til at berettigge Fremkomsten af dette Forslag. Jeg vil derfor gøre mit til at berede dette Forslag en let Gang igennem Tinget.

Trier: Jeg skal tillade mig at anbefale en hurtig og i alt Fald i Indholdet uforandret Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Der er dog et enkelt Udtryk, som forekommer mig ikke at være fuldt tydeligt, idet der i næstsidste Stykke er Tale om nye Love, ifølge hvilke et større Beløb skal udskrives. Ordene „nye Love“ kan jo betyde Love, som endnu ikke eksisterer, men som først træder ud i Livet, efter at nærværende Lovforslag er vedtaget, og de kan ogsaa betyde Love, der første Gang kommer i Anvendelse, og maaske de kan betyde adskilligt mere. Jeg vilde derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er den rette Fortolkning af disse Ord, som vilde finde sit Udtryk i følgende Affattelse: „I Tilfælde, hvor der i Løbet af en Valgperiode som Følge af Love, som første Gang kommer til Anvendelse, efter at det sidst afholdte Valg er foretaget, maa udskrives et saa stort Beløb“ o. s. v., saaledes at en ny Lov kun betragtes som ny, indtil det næste Valg afholdes.

Christiansen: I Lighed med andre ærede Talere skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, som jeg erkender, fra mit Synspunkt set, har adskillig større Betydning end det nys behandlede vedrørende Medlemsanstallet i Københavns Borgerrepræsentantskab. Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) gjorde en Bemærkning, som vistnok ogsaa fremkom fra den første ærede Taler, og som gik ud paa, at man, den Gang denne Skattelov blev vedtaget, havde forudsat, at Københavns Kommune normalt til sin Husholdning kunde nøjes med den Indtægt, som det saakaldte Grundbeløb efter Lovens Rateskala vilde indbringe. Jeg tør ikke bestride, at denne Forudsætning har været til Stede hos enkelte ærede Medlemmer, men hos dem af os, som tillige havde den Ære at være Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, var den i hvert Fald ikke til Stede, for samme Aar som denne nye Skattelov blev vedtaget og første Gang kom til Anvendelse, altsaa i 1910, havde Københavns Kommune et Underskud paa det Budget, som da var